

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤติยา อาชวนิจกุล และคณะ. บทสังเคราะห์สถานการณ์คนข้ามชาติและทางเลือกนโยบายการนำเข้าแรงงานข้ามชาติของประเทศไทย, รายงานวิจัยชุดโครงการวิจัยเรื่องทางเลือกนโยบายการนำเข้าแรงงานข้ามชาติของประเทศไทย: การศึกษาข้อเท็จจริงจากกลุ่มผลประโยชน์ข้อสำรวจทางกฎหมายและการวิเคราะห์ระบบการจัดการของรัฐ, 2540.
- การค้าบริการ, กอง กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์. ข้อมูลกพันการเปิดเสรีด้านบริการของอาเซียนภายใต้ AFAS. พฤศจิกายน 2540.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเครื่องมือในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ. กรุงเทพฯ, 2540.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว, ใน การท่องเที่ยว. หน้า 84-88. กรุงเทพฯ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2533.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ความหมายและความสำคัญของการท่องเที่ยว, ในการท่องเที่ยว. หน้า 19-20 กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2533.
- การฝึกหัดครู, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์, 2533.
- เกษร หอมขจร. เศรษฐกิจศาสตร์ระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2538.
- กัลยา พรเพิ่มพูน. ผลกระทบของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) ในการเจรจารอบอุรุกวัยต่อกฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจการธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- กึ่งกาญจน์ กาญจนไพศาล. ผลกระทบต่อกฎหมายเศรษฐกิจศาสตร์ของประเทศไทยจากการเปิดเสรีภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ สาขาวิชาชีพสถาปัตยกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- เกริกไกร จีระแพทย์. การเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 37, 2537-2539.

เกียรติบดีนทร์ แก้วประพาฬ. การส่งเสริมการลงทุนด้านการท่องเที่ยวของ BOI ในปัจจุบัน.

จุลสารการท่องเที่ยว. 16(ม.ค.-มี.ค. 2540).

คนข้างศาล. ข้างศาล. เดลินิวส์ (20 เมษายน 2541).

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. สำนักงาน. ไขเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน.

กรุงเทพฯ: เอกสารสำเนา, 2540.

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, สำนักงาน. คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน. กรุงเทพฯ:

เอกสารสำเนา, 2540.

คณิต ฅ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2537.

จุมพต สายสุนทร. กฎหมายระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ: บริษัทโรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด, 2539.

ชลดา สิทธิวรรณ. กฎหมายธุรกิจท่องเที่ยวใหม่ของญี่ปุ่น. จุลสารการท่องเที่ยว 16 (เมษายน-มิถุนายน 2540).

ชวณีนัน ปฐมขจรกุล. การเปลี่ยนแปลงความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของเศรษฐกิจไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ชิดจันทร์ หังสสุต. หลักและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2535.

ชุมพร ปัจจุสานนท์. การค้าบริการภายใต้ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ. วารสารกฎหมาย.

15 (มกราคม 2537).

ชุมพร ปัจจุสานนท์. ข้อคิดเกี่ยวกับผลกระทบของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการรอบอุรุกวัย

ต่อกฎหมายไทย, ใน 60 ปี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

ดาต้าเสิร์ช (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท. รายงานโครงการศึกษาวิจัยเรื่องการค้าบริการ

เสนอกฎเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์. 2535.

ดุษย์ ชุมสาย, มล. หลักวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2518.

ทะเบียนการค้า, กรม กระทรวงพาณิชย์. ระเบียบปฏิบัติตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์

พ.ศ.2499. 2539.

ทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร, สำนักงาน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ไทย. คู่มือการปฏิบัติงานร่วมกันตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พ.ศ. 2535. 2538.

- ธรรมบุญ ประจวบเหมาะ. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 28, 2528-2529.
- นคร พจนวรวงษ์ และสุชีพ อารีประชาภิรมย์. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2478. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ฟิลิกส์เซ็นเตอร์, 2539.
- นฤมล สมิตินันท์. ที่พัก (Accommodation), ใน การท่องเที่ยว หน้า 149-152. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2533.
- นิคม จารุมณี. การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2536.
- นิรมล สุขวัฒนางกูร. ท่าทีและการเตรียมการของประเทศไทยในการเจรจาอบอุรุกวัยเกี่ยวกับการค้าบริการ สาขาขนส่งทางอากาศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. วิกฤตการณ์ ความล้มเหลวของกฎหมายไทยการพัฒนาที่ก้าวไม่ทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ. จุฬาลงกรณ์ปริทัศน์, 1 (เม.ย.-มิ.ย. 2532)
- บรมศน์ อุ่นวัฒน์. การค้าในภาคบริการ: กรณีศึกษาเฉพาะการค้าบริการด้านกิจการธนาคาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- บุญช่วย ศรีคำพร. ธุรกิจการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สมาคมเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- ประนอมศรี โสมขັນเงิน. การเปิดเสรีการค้าบริการ: ไทยพร้อมหรือยัง. วารสารสุขโขทัยธรรมมาธิราช, 7 (กันยายน-ธันวาคม 2537).
- ประสิทธิ์ เอกบุตร. การเจรจาการค้าเขตต์ ครอบอุรุกวัยผลประโยชน์และผลเสียต่อไทย. จุฬาลงกรณ์วารสาร, 6 (ต.ค.-ธ.ค. 2536)
- ประสิทธิ์ เอกบุตร. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง. กรุงเทพฯ: มิตรนราการพิมพ์, 2534.
- พิพัฒน์ ไทยอารี และ พิเชษฐ ลิขณรังษี. การจัดตั้งองค์การการค้าโลก (WTO) ผลกระทบต่อโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐ. วารสารจุฬา, (กรกฎาคม 2538).
- พิศวาท สุคนธ์พันธุ์ และ ปฐมภรณ์ บุษป้อารัง. ชุดโครงการวิจัยเรื่อง ทางเลือกนโยบายการนำเข้าแรงงานข้ามชาติของประเทศไทย: การศึกษาข้อเท็จจริงจากกลุ่มผลประโยชน์ข้อสำรวจทางกฎหมายและการวิเคราะห์ระบบการจัดการของรัฐ, 2540.

- พีเทอร์ ไมตรี อึ้งภากรณ์. สามมิติของการเจรจาต่อรองออร์γκไว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไฉไล, 2538.
- ภราดร รัตนกุล. ผ่าธุรกิจเกสต์เฮ้าส์บ้านไทยให้ฝรั่งอยู่. มีเดีย (ปีที่ 16 ฉบับที่ 114 ธันวาคม 2536): 77-78.
- ภัทร์ เจริญลาภ. การประกอบธุรกิจภายใต้องค์การการค้าโลก. วารสารนิติศาสตร์, (25 กันยายน 2538).
- รังสรรค์ ณะพรพันธุ์. การเจรจาต่อรองออร์γκไวกับทวิภาคีนิยมทางการค้า, ใน ระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คบไฟ, 2540.
- โรงแรม 5 ดาว ในกรุงทพุดหนักดินปลดคน, หาผู้ร่วมทุน, เลื่อนเปิด อาทิตย์วิเคราะห์ (15-21 มิ.ย. 2540): 29.
- วรรณ วาษวานิช. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี. ทรัพยากรการท่องเที่ยวและผลกระทบของการท่องเที่ยว, ใน การท่องเที่ยว. หน้า 89-92. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2533.
- สมพงศ์ ชูมาก. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สถิตและวิจัย, กอง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. โครงการสำรวจทดลองผู้โดยสารเรือเดินสมุทรท่องเที่ยว ปี 2528. 2528.
- สถิตและวิจัย, กอง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. บทนิยามศัพท์ทางการท่องเที่ยวเพื่อใช้ในงานสถิติ. กรุงเทพฯ: เอกสารสำเนา, 2536.
- สุนันท์ กาญจนาลัย. การเจรจาการค้าออร์γκไวใครได้ใครเสีย. จุฬาลงกรณ์วารสาร 3 (เมษายน-มิถุนายน 2534)
- สุดาศิริ วศวงศ์. การทำงานของคนต่างด้าว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2539.
- สุนทร ชาวาลศิลป์. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยระวังจะแข่งขันกันไป. เดลินิวส์ (5 พฤศจิกายน 2539): 14.
- สุภาพร มากแจ้ง. หลักมัดคเทศก์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2534.
- สุรเกียรติ์ เสถียรไทย และ ทักษิณัย ฤกษ์สุด. ข้อสังเกตต่อผลของข้อตกลงออร์γκไวต่อกฎหมายเศรษฐกิจของไทย. วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช, 7 (กันยายน-ธันวาคม 2537)

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย และ ทักษิณ ชินวัตร. ข้อสังเกตต่อผลของข้อตกลงรอบอุรุกวัยของ
เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการกฎหมาย
 เศรษฐกิจระหว่างประเทศ ระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สุขุม คูณินิตย์. ผลกระทบของการเปิดตลาดเสรีต่อการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทย
 การสัมมนา โดยคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและกระทรวงพาณิชย์ และ
 หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ วันที่ 23 มีนาคม 2538.

ศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ผลกระทบต่อการ
ค้าบริการจากการเปิดเสรีภายหลังการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยสาขาท่องเที่ยว.

ศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. โครงการศึกษาผล
กระทบจากราชบัณฑิตยสถานนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, บริษัท. ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวปัญหาที่ต้องร่วมมือกัน
 ทุกระดับ. วารสารอีคอนนิวส์, (15 เมษายน 2539).

ศูนย์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานผลการ
ศึกษาเรื่องผลกระทบการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนของเอเปคต่อการค้าบริการ
ของไทย เสนอต่อ กรมเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ, 2539.

เศรษฐกิจการพาณิชย์, กรม กระทรวงพาณิชย์. เขตการค้าเสรีและผลกระทบต่อคนไทย, 2536.

เศรษฐกิจการพาณิชย์, กรม กระทรวงพาณิชย์. เขตการค้าเสรีกับการเจรจาอุรุกวัย, 2537.

เศรษฐกิจการพาณิชย์, กรม กระทรวงพาณิชย์. ท่านถาม-เราตอบเกี่ยวกับองค์การการค้าโลก.
 2537

เศรษฐกิจการพาณิชย์, กรม กระทรวงพาณิชย์. คู่มือการปฏิบัติตามความตกลงต่าง ๆ ภายใต้
WTO, 2538.

เศรษฐกิจการพาณิชย์, กรม กระทรวงพาณิชย์. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน, 2539.

อรพรรณ พันธุ์พัฒนา. ผลกระทบต่อการค้าบริการจากการเปิดเสรีภายหลังจากการเจรจาการค้า
 หลายฝ่ายรอบอุรุกวัย (สาขาการท่องเที่ยว). วารสารกฎหมาย, 15 (เมษายน
2538): 219-240.

อรุณ ภาณุพงศ์. จาก GATS สู่ WTO วารสารนิติศาสตร์, (25 กันยายน 2538).

ภาษาอังกฤษ

- Adele Hodgson. The Travel and tourism industry : Strategies for the future. Oxford : Pergamon Press, 1987.
- Bernard Hoekman and Pierre Sauvé. Liberalizing Trade in Services. World Bank Discussion Papers: The world Bank Washington, D.C., 1997.
- Brian G. Boniface and Chris Cooper. The Geography of Travel and Tourism. Butterworth-Heinemann, 1997.
- Catrinus Jepma and André Rhoen. International Trade : a business perspective. USA : Wesley Longman Limited, 1996.
- David Harrison. Tourism and the Less Developed Countries. London: Belhaven Press, 1992.
- Herbert Giersch. Service in world economic growth : symposium. Publications of the Institute of World Economics, University of Kiel, 1989.
- Janette Mark and Gerald K. Helleiner. Trade in services; the negotiating concerns of the developing countries. Ottawa: North-South Institute, 1989.
- Linda K. Richter. The Politics of Tourism in Asia (USA: University of Hawaii Press), 1989.
- M. Thea Sinclair and M.J. Stabler. The Tourism Industry An International Analysis. UK: CAB International, 1991.
- Ralph H Folsom Michael, Wallace Gordon and John A Spanogle, JR. International Business Transactions. ST PAUL, MINN.: WEST Publishing Co, 1992.
- Richard Sharpley. Tourism, Tourists & Society. Cambridgeshire: ELM Publications, 1994.
- United Nations. Centre on Transnational Corporations. Services and Development : The role of foreign direct investment and trade. New York, 1989.

ภาคผนวก

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 387/2528

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

โดยที่กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า โรงแรมบางแห่งมีลักษณะและพฤติการณ์ในการดำเนินกิจการอันขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดี จำเป็นที่จะต้องควบคุมการอนุญาตตั้งโรงแรมและการดำเนินกิจการ และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของทางราชการที่จะไม่อนุญาตให้ตั้งโรงแรมซึ่งมีลักษณะและพฤติการณ์ส่อให้เห็นถึงวัตถุประสงค์อันขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี เว้นแต่การขออนุญาตตั้งโรงแรมเพื่อใช้เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ หรือสำหรับผู้เดินทางตามความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่น จึงวางหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตตั้งโรงแรม ตลอดจนการสั่งปิดโรงแรมทั่วราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้

1. หลักเกณฑ์การขออนุญาต

(1) อาคารที่ใช้เป็นห้องพัก ต้องเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก หรืออาคารอื่นที่มีลักษณะมั่นคงแข็งแรง ส่วนจำนวนชั้นและห้องพักต้องเหมาะสมกับสภาพแห่งท้องถิ่น ทั้งนี้ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับเป็นที่พักผู้เดินทางหรือนักท่องเที่ยวโดยแท้ และไม่มีลักษณะหรือพฤติการณ์อันส่อไปในทางเป็นแหล่งมั่วสุมหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี

(2) สถานที่ตั้งต้องไม่อยู่ใกล้สถานที่ราชการ โรงเรียน สถานศึกษา วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา สถานรักษาพยาบาลผู้ป่วยหรือโรงพยาบาล ในรัศมี 100 เมตร และต้องตั้งอยู่ในสถานที่มีความเหมาะสม สะดวกแก่การตรวจตราควบคุมของทางราชการ

(3) เส้นทางเข้าออก จะต้องไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการจราจร

(4) สถานที่จอดรถ โรงแรมต้องมีสถานที่จอดรถ กลับริด เพียงพอสมดุลงับจำนวนห้องพัก โดยสถานที่จอดรถต้องอยู่แยกส่วนออกจากบริเวณห้องพักไม่ให้ปะปนกัน และไม่มีทางสำหรับให้รถแล่นผ่านบริเวณห้องพักแต่ละชั้น

หลังจากที่ผู้ขออนุญาตตั้งโรงแรมได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารเพื่อใช้เป็นโรงแรมแล้ว ต้องมีการตรวจสอบว่าผู้ขออนุญาตได้สร้างอาคารตามแบบแปลนที่ขออนุญาตหรือไม่ และเมื่อทางโรงแรมเปิดดำเนินกิจการแล้วต้องมีการตรวจตราควบคุมไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขต่อเติมอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(ความเดิมในข้อ 2 ถูกยกเลิกโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 337/2536 เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2478 และให้ใช้ความใหม่ดังนี้แทน)

2. การพิจารณาอนุญาต

การพิจารณาอนุญาตสร้างหรือตั้งโรงแรม การเปิดดำเนินการโรงแรม การเปลี่ยนชื่อหรือย้ายสถานที่ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้ถือปฏิบัติดังนี้

1) หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กรมตำรวจ	เป็นประธานกรรมการ
2) ผู้แทนกรุงเทพมหานคร	เป็นกรรมการ
3) รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล	เป็นกรรมการ
4) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	เป็นกรรมการ
5) ผู้อำนวยการกองตรวจราชการและ
เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานปลัด
กระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
6) รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง	เป็นกรรมการ
7) ผู้แทนจเรตำรวจ ซึ่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วย
จเรตำรวจ	เป็นกรรมการ
8) ผู้บังคับการกองทะเบียน กรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
9) ผู้กำกับตำรวจนครบาลท้องที่ที่เป็น
สถานที่ตั้งโรงแรม	เป็นกรรมการ
10) ผู้กำกับการ 2 กองทะเบียน กรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
และเลขานุการ
11) สารวัตรแผนกโรงแรม กองทะเบียน
กรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ

(ความเดิมในข้อ 2 (2) ถูกยกเลิกโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 635/2531 และต่อมาได้ถูกยกเลิกอีกโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 337/2536 เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 และให้ใช้ความใหม่ดังนี้แทน)

(2) ในจังหวัดอื่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนโรงแรมผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมีคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ของจังหวัด ทำหน้าที่พิจารณาดูตรวจสอบ กลั่นกรอง การพิจารณาอนุญาตสร้างโรงแรมหรือตั้งโรงแรมการเปิดดำเนินการโรงแรม การเปลี่ยนชื่อ หรือย้ายสถานที่ การเพิ่มจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม และในการสั่งปิดโรงแรม เพื่อเสนอความเห็นต่อนายทะเบียนประกอบด้วย

1) รองผู้ว่าราชการจังหวัด	เป็นประธานกรรมการ
2) ปลัดจังหวัด	เป็นกรรมการ
3) อัยการจังหวัด	เป็นกรรมการ
4) หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้กำกับการตรวจภูธรจังหวัด	เป็นกรรมการ
5) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	เป็นกรรมการ
6) ศึกษาธิการจังหวัด	เป็นกรรมการ
7) โยธาธิการจังหวัด	เป็นกรรมการ
8) นายกเทศมนตรี หรือประธานกรรมการเป็นสุขาภิบาลท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ตั้งโรงแรมหรือปลัดเมืองพัทยาแล้วแต่กรณี	เป็นกรรมการ
9) นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ตั้งโรงแรม	เป็นกรรมการ
10) หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	เป็นกรรมการและเลขานุการ
11) หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ สำนักงานจังหวัด	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
12) หัวหน้างานอำนวยการและประสานราชการ สำนักงานจังหวัด	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

3. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมอาคารโรงแรม

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมอาคารโรงแรมอันเป็นการเพิ่มจำนวนห้องพักของโรงแรม ซึ่งมีพฤติการณ์ก่อให้เกิดถึงวัตถุประสงค์อันขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ให้ถือนโยบายในทางไม่อนุญาต

4. การตรวจตราควบคุมโรงแรม

(1) ในกรุงเทพมหานคร ให้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร แผนกควบคุมโรงแรม กองกำกับการ 2 กองทะเบียน และนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป มีหน้าที่ตรวจตราสอดส่องให้โรงแรมปฏิบัติตามกฎหมาย

(2) ให้จังหวัดอื่น ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ปลัดอำเภอ และนายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป มีหน้าที่ตรวจตราสอดส่องให้โรงแรม ปฏิบัติตามกฎหมาย

โรงแรมใดเป็นแหล่งมั่วสุมมิชฌาชีพ นักเลงอันธพาล ค้าประเวณี แหล่งค้าหญิง แหล่งค้าหรือเสพยาเสพติดให้โทษ การพนัน หรือจัดให้มีการแสดงลามกอนาจาร หรือ ดำเนินการหรือมีพฤติการณ์ใดๆ ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ให้เสนอ ปิดโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2502 โดยไม่ต้องรอฟังผลคดี

5. หลักเกณฑ์การพิจารณาปิดโรงแรม หรือยัดใบอนุญาต

การพิจารณาปิดโรงแรมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2502 ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) หากมีหลักฐานแน่ชัดว่า ทางโรงแรมมีส่วนรู้เห็นหรือผู้ดูแลหรือลูกจ้างเป็นผู้ จัดให้มีการค้าประเวณีหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ 4 นอกเหนือไปจากการดำเนินการ ตามกฎหมายแล้ว ให้เสนอปิดดังนี้

ครั้งที่ 1 ปิดมีกำหนดสิบห้าวัน

ครั้งที่ 2 ปิดมีกำหนดสามสิบวัน

ครั้งต่อไป ให้อยู่ในดุลพินิจของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด

หากปรากฏว่า การกระทำผิดตามข้อ 4 เป็นการละเลยของทางโรงแรมให้ พิจารณาเสนอปิดดังนี้

ครั้งที่ 1 ปิดมีกำหนดเจ็ดวัน

ครั้งที่ 2 ปิดมีกำหนดสิบห้าวัน

ครั้งต่อไป ให้อยู่ในดุลพินิจของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(2) การเสนอเรื่องเพื่อพิจารณาสั่งปิดโรงแรม จะต้อง มีบันทึกการสอบสวนและ พยานหลักฐานให้แน่ชัดเสนอเป็นหลักฐาน ซึ่งประกอบด้วย

1) สำเนาบันทึกการจับกุม

2) สำเนาคำให้การผู้กล่าวหา และพยานสำคัญ

3) รายงานพฤติการณ์ของผู้ต้องหาว่ามีอย่างไร และขณะจับกุมผู้ต้องหา อยู่ในลักษณะหรือสภาพอย่างไร

4) ผู้ต้องหา มีประวัติต้องโทษหรือไม่ ข้อหาอะไร

5) หากคดีอยู่ในอำนาจที่พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับได้ และผู้ต้องหาให้การรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบปรับแล้ว ก็ไม่ต้องสำเนาคำให้การผู้กล่าวหาและพยานแต่ให้สำเนาบันทึกลงเปรียบเทียบปรับไว้แทน

6) หากคดีอยู่ในอำนาจศาลแขวง และผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ ก็ให้รับนำตัวฟ้องศาล แล้วรายงานผลคดีมาพร้อมกันโดยไม่ต้องสำเนาคำให้การผู้กล่าวหาและพยาน แต่ให้สำเนาบันทึกลงฟ้องด้วยวาจาไว้แทน

ส่วนการยึดใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

6. การปฏิบัติต่อโรงแรมที่ถูกปิด หรือยึดใบอนุญาต

(1) เมื่ออธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งปิดโรงแรม ให้สั่งคำสั่งให้สถานีตำรวจท้องที่ทันที และให้สถานีตำรวจท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

1) ให้โรงแรมปิด หรือหยุดดำเนินการภายในวันรุ่งขึ้นนับแต่วันได้รับคำสั่งและ

2) ให้สำเนาคำสั่งปิดไว้หน้าโรงแรมโดยเปิดเผย

(2) ให้มีคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองเสนอความเห็นในการสั่งปิดโรงแรม ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปราม	เป็นประธานกรรมการ
2) หัวหน้าอำนาจการกรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
3) ผู้แทนกรุงเทพมหานคร	เป็นกรรมการ
4) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	เป็นกรรมการ
5) ผู้บังคับการกองคดี กรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
6) ผู้บังคับการกองวิชาการ กรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
7) เลขานุการกรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
และเลขานุการ
8) นายเวรผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปราม	เป็นกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ

ทำหน้าที่พิจารณากลับกรองและเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมตำรวจพิจารณาสั่งการ โดยให้สำนักงานเลขานุการกรมตำรวจเป็นเจ้าของเรื่อง

(ความเดิมในข้อ 6(3) ถูกยกเลิกโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 337/2536 เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2478)

(ความเดิมในข้อ 7 ถูกยกเลิกโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 337/2536 และต่อมาได้ถูกยกเลิกอีกโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 838/2536 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2478 และให้ใช้ความใหม่ดังนี้แทน)

7. การอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

ประกอบด้วย

1. รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ
ประจำเขตท้องที่จังหวัดที่ตั้งโรงแรม
3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านให้คำปรึกษากฎหมาย เป็นกรรมการ
กระทรวงมหาดไทย
4. ผู้แทนกรมการปกครอง เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ
6. ผู้แทนกรมตำรวจ เป็นกรรมการ
7. ผู้อำนวยการกองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและ
เลขานุการ
8. หัวหน้าฝ่ายเรื่องราวร้องทุกข์และกิจการพิเศษ เป็นกรรมการและ
กองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ ผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
9. หัวหน้างานกิจการพิเศษ กองตรวจราชการ เป็นกรรมการและ
และเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานปลัดกระทรวง
มหาดไทย ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ก. พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบ และเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กรณีนายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่ ปฏิเสธไม่ยอมออกใบอนุญาต สั่งปิดโรงแรม ยึดใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้มีการเปลี่ยนชื่อ หรือยี่ห้อ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม

ข. พิจารณาเสนอความเห็นอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

8. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ใช้คำสั่งนี้

แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 กันยายน พ.ศ.2528

(ลงชื่อ) พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 337/2536

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 387/2528 ลงวันที่ 23 กันยายน 2528 และคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 635/2531 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2531 เรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงมีคำสั่งให้ยกเลิกความในข้อ 2 ข้อ 6 (3) และข้อ 7 แห่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 387/2528 ลงวันที่ 23 กันยายน 2528 และให้ยกเลิกความในข้อ 2 (2) แห่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 635/2531 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2531 เรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

2. การพิจารณาอนุญาต

การพิจารณาอนุญาตสร้างหรือตั้งโรงแรม การเปิดดำเนินกิจการโรงแรม การเปลี่ยนชื่อหรือยี่ห้อ การย้ายสถานที่ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นนายทะเบียนโรงแรมผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมีคณะกรรมการพิจารณากลับกรอง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ทำหน้าที่พิจารณาตรวจสอบ กลับกรอง และเสนอความเห็นต่อนายทะเบียนประกอบด้วย

1) หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กรมตำรวจ	เป็นประธานกรรมการ
2) ผู้แทนกรุงเทพมหานคร	เป็นกรรมการ
3) รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล	เป็นกรรมการ
4) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	เป็นกรรมการ
5) ผู้อำนวยการกองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
6) รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง	เป็นกรรมการ

7) ผู้แทนจเรตำรวจ ซึ่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วย
จเรตำรวจ	เป็นกรรมการ
8) ผู้บังคับการกองทะเบียน กรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
9) ผู้กำกับการตำรวจนครบาลท้องที่ที่
เป็นสถานที่ตั้งโรงแรม	เป็นกรรมการ
10) ผู้กำกับการ 2 กองทะเบียน กรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
และเลขานุการ
11) สารวัตรแผนกโรงแรม กองทะเบียน
กรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ

(2) ในจังหวัดอื่น ๆ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนโรงแรม ผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมีคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ของจังหวัด ทำหน้าที่พิจารณาตรวจสอบ กลับกรอง การพิจารณาอนุญาตสร้างโรงแรมหรือตั้งโรงแรม การเปิดดำเนินการกิจการโรงแรม การเปลี่ยนชื่อ หรือยี่ห้อ การย้ายสถานที่ การเพิ่มจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม และในการสั่งปิดโรงแรม เพื่อเสนอความเห็นต่อนายทะเบียนประกอบด้วย

1) รองผู้ว่าราชการจังหวัด	เป็นประธานกรรมการ
2) ปลัดจังหวัด	เป็นกรรมการ
3) อัยการจังหวัด	เป็นกรรมการ
4) หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้กำกับการ
ตำรวจภูธรจังหวัด	เป็นกรรมการ
5) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	เป็นกรรมการ
6) ศึกษาธิการจังหวัด	เป็นกรรมการ
7) โยธาธิการจังหวัด	เป็นกรรมการ
8) นายกเทศมนตรี หรือประธานกรรมการ
สุขาภิบาลท้องที่ที่เป็นสถานที่ตั้งโรงแรม
หรือปลัดเมืองพัทยาแล้วแต่กรณี	เป็นกรรมการ
9) นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้า
ประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่เป็นสถานที่ตั้ง
โรงแรม	เป็นกรรมการ

10) หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	เป็นกรรมการ
และเลขานุการ
11) หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ สำนักงานจังหวัด	เป็นกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ
12) หัวหน้างานอำนวยการและประสาน
ราชการสำนักงานจังหวัด	เป็นกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ

(ความเดิมในข้อ 7 ถูกยกเลิกโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 838/2536 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2478 และให้ใช้ความใหม่ดังนี้แทน)

7. การอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

ประกอบด้วย

1. รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
ประจำเขตท้องที่จังหวัดที่ตั้งโรงแรม	เป็นรองประธานกรรมการ
3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านให้คำปรึกษากฎหมาย
กระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
4. ผู้แทนกรมการปกครอง	เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	เป็นกรรมการ
6. ผู้แทนกรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
7. ผู้อำนวยการกองตรวจราชการและเรื่องราว
ร้องทุกข์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการและ
เลขานุการ
8. หัวหน้าฝ่ายเรื่องราวร้องทุกข์และกิจการพิเศษ
กองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
9. หัวหน้างานกิจการพิเศษ กองตรวจราชการ
และเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานปลัดกระทรวง
มหาดไทย	เป็นกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ก. พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบ และเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กรณีนายทะเบียนโรงแรมประจำห้องที่ ปฏิเสธไม่ยอมออกใบอนุญาต สั่งปิดโรงแรม ยึดใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้มีการเปลี่ยนชื่อ หรือยี่ห้อ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม

ข. พิจารณาเสนอความเห็นอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2536

(ลงชื่อ) พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 838/2536

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การปฏิบัติตาม

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 337/2536 ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2536 เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2539 นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงให้ยกเลิกความในข้อ 7 แห่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 337/2536 ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2536 และแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ขึ้นใหม่ ประกอบด้วย

1. รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ
ประจำเขตท้องที่จังหวัดที่ตั้งโรงแรม
3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านให้คำปรึกษากฎหมาย เป็นกรรมการ
กระทรวงมหาดไทย
4. ผู้แทนกรมการปกครอง เป็นกรรมการ
5. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ
6. ผู้แทนกรมตำรวจ เป็นกรรมการ
7. ผู้อำนวยการกองตรวจราชการและเรื่องราว ร้องทุกข์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและ
เลขานุการ
8. หัวหน้าฝ่ายเรื่องราวร้องทุกข์และกิจการพิเศษ เป็นกรรมการและ
กองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ ผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
9. หัวหน้างานกิจการพิเศษ กองตรวจราชการ เป็นกรรมการและ
และเรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานปลัดกระทรวง มหาดไทย ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ก. พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบ และเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กรณีนายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่ ปฏิเสธไม่ยอมออกใบอนุญาต สั่งปิดโรงแรม ยึดใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้มีการเปลี่ยนชื่อ หรือยี่ห้อ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม

ข. พิจารณาเสนอความเห็นอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2536

(ลงชื่อ) พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0207/ว 248

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กท 10200

2 มีนาคม 2530

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการควบคุมบ้านเช่าพักชั่วคราวหรือเกสต์เฮ้าส์
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด
อ้างถึง คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 387/2528 ลงวันที่ 23 กันยายน 2528

ด้วยกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่า บ้านเช่าพักชั่วคราวหรือเกสต์เฮ้าส์เข้าข่ายพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ซึ่งจะต้องขออนุญาตหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งที่ 387/2528 เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2528 อันจะมีผลทำให้ผู้ประกอบการบ้านเช่าพักชั่วคราวที่มีระดับมาตรฐานในด้านความมั่นคง ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะอนามัย ตลอดจนอาคาร สถานที่ตั้ง สถานที่จอดรถตรงตามหลักเกณฑ์การขออนุญาตแล้ว ผู้ประกอบการฯ ก็สามารถยื่นคำร้องขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยโรงแรมได้ ซึ่งนายทะเบียนฯ จะพิจารณาอนุญาตให้เปิดดำเนินการเป็นโรงแรมได้ตามมติของคณะกรรมการพิจารณากลับกรองฯ ของจังหวัดต่อไป

เนื่องจากในขณะนี้กิจการบ้านเช่าพักชั่วคราวหรือเกสต์เฮ้าส์ได้ขยายเพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นเพื่อให้การควบคุมบ้านเช่าพักชั่วคราวที่เปิดดำเนินการอยู่แล้วในขณะนี้ และยังมีได้ดำเนินการขออนุญาตสามารถปฏิบัติเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมได้นั้น จึงให้นายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

1. ประกาศประชาสัมพันธ์ให้ผู้ดำเนินการบ้านเช่าพักชั่วคราวหรือเกสต์เฮ้าส์ที่เปิดดำเนินการอยู่แล้วในขณะนี้ ยื่นคำร้องขออนุญาตเปิดดำเนินการเป็นโรงแรมต่อไป โดยกำหนดระยะเวลาการยื่นคำร้องได้ตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม 2530 ถึงวันที่ 15 มิถุนายน 2530 โดยขั้นตอนปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้หลักเกณฑ์การปฏิบัติเช่นเดียวกับโรงแรม ส่วนการที่จะพิจารณาว่าบ้านเช่าพักชั่วคราวที่มายื่นคำร้องขออนุญาตเปิดดำเนินการเป็นโรงแรม ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ก่อนการประชาสัมพันธ์ของนายทะเบียนฯ หรือไม่ให้พิจารณาหลักฐานที่

ยื่นประกอบการพิจารณา เช่น หลักฐานที่แสดงการเสียภาษีสรรพากรประจำปี หรือหลักฐานอื่น ๆ ของทางราชการซึ่งแสดงว่า ผู้ประกอบกิจการได้มีเจตนารมณ์ดำเนินการบ้านเช่าพักชั่วคราวไว้ก่อนแล้ว

2. ในการยื่นคำร้องขออนุญาตเพื่อเปิดดำเนินการเป็นโรงแรม จะต้องแสดงหลักฐานดังต่อไปนี้ คือ

2.1 บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรข้าราชการ หรือบัตรพนักงานองค์การของรัฐ

2.2 สำเนาทะเบียนบ้าน

2.3 ภาพถ่ายขนาด 6x8 เซนติเมตร จำนวน 2 รูป

2.4 หลักฐานการเสียภาษีสรรพากรประจำปี หรือหลักฐานอื่น ๆ ของทางราชการ ซึ่งแสดงว่าได้ดำเนินการบ้านเช่าพักชั่วคราวไว้ก่อนแล้ว

2.5 แผนผังแสดงสถานที่ตั้งบ้านเช่าพักชั่วคราว

2.6 แบบแปลนก่อสร้างอาคาร (พิมพ์เขียว) จำนวน 2 ชุด

2.7 กรณีที่เจ้าของมิได้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง ต้องมีใบมอบอำนาจพร้อมปิดอาคารแสดมภ์สำหรับในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินการ จะต้อง มีหนังสือมอบอำนาจของนิติบุคคลปิดอาคารแสดมภ์ และหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลของกระทรวงพาณิชย์ แนบประกอบเรื่องด้วย

3. ในการพิจารณาอนุญาต กระทรวงมหาดไทยผ่อนผันให้นายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่ไม่ต้องนำหลักเกณฑ์การขออนุญาตตามข้อ 1 ใน (1)-(4) ของคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 387/2528 ลงวันที่ 23 กันยายน 2528 มาปรับบังคับใช้กับบ้านเช่าพักชั่วคราวที่เปิดดำเนินการอยู่แล้ว โดยได้มายื่นขอจดทะเบียนดำเนินการโรงแรมตามประกาศประชาสัมพันธ์ของนายทะเบียนฯ หากผู้ประกอบกิจการมิได้มายื่นคำร้องขออนุญาตภายในกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนดังกล่าวโดยเคร่งครัดตามกฎหมาย

4. บ้านเช่าพักชั่วคราวที่จะขออนุญาตก่อสร้างหรือเปิดดำเนินการใหม่ หลังวันประกาศประชาสัมพันธ์ของนายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่ให้นายทะเบียนฯ พิจารณาอนุญาต โดยใช้กฎเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 378/2528 ลงวันที่ 23 กันยายน 2528 มาใช้บังคับโดยเคร่งครัด

5. สำหรับกรณีบ้านเช่าพักชั่วคราวบางแห่งไม่ได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของกฎหมายในด้านความมั่นคง แข็งแรง ปัญหาความสะอาด ช่องอากาศ หรือสภาพอนามัยไม่ได้

มาตรฐานเท่ากับมาตรฐานของโรงแรมโดยทั่วไป ให้นายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่รอการพิจารณาไว้ก่อน เพราะในขณะนี้กระทรวงมหาดไทยได้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณากำหนดมาตรการผ่อนผันบางประการให้กับบ้านเช่าพักชั่วคราว และกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของบ้านเช่าพักชั่วคราวที่มีคุณภาพต่ำกว่าโรงแรม เมื่อมาตรการดังกล่าวผ่านการพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้วจะได้แจ้งให้ทราบเพื่อยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการโดยด่วน แล้วรายงานผลให้กระทรวงมหาดไทยทราบในกรณีที่จังหวัดไม่มีบ้านเช่าพักชั่วคราวหรือเกสต์เฮ้าส์ดังกล่าว ก็ให้แจ้งยืนยันให้ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) เอนก สิทธิประศาสน์
(นายเอนก สิทธิประศาสน์)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองตรวจและนิติการ
โทร. 221-1133

กฎกระทรวง

(พ.ศ.2496)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย

พ.ศ.2495

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ.2495 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ข้อ 2 ผู้ประกอบกิจการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย จะต้องมิได้ซึ่งสิ่งที่เป็นในการป้องกันหรือระงับอัคคีภัย ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(12)การประกอบกิจการโรงแรม โรงถ่ายทำภาพยนตร์ และโรงพิมพ์ ซึ่งมีบริเวณเนื้อที่ในการประกอบการ 100 ตารางเมตร หรือเศษของ 100 ตารางเมตร ต่อเครื่องตั้งเพลิงชนิดฟองก๊าซ ขนาด 10 ลิตร 1 เครื่อง หรือชนิดคาร์บอนไดออกไซด์เหลวแบบสะสมความดัน ขนาดน้ำหนัก ซึ่งไม่รวมน้ำหนักของภาชนะที่บรรจุไม่น้อยกว่า 6.8 กก. 1 เครื่อง

ฯลฯ

ให้ไว้ ณ วันที่ 7 สิงหาคม พุทธศักราช 2496

พลโท บ. เทพหัสดิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 70 ตอนที่ 55 ลงวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ.2496)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2517)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช 2479

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 192 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

(1) “ที่จอดรถยนต์” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้ใช้เป็นที่จอดรถยนต์โดยเฉพาะสำหรับอาคาร

(2) “ที่กัลดรถยนต์” หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้สำหรับกัลดรถยนต์เพื่อสะดวกในการจอดหรือเข้าออกของรถยนต์

(3) “ทางเข้าออกของรถยนต์” หมายความว่า ทางที่ใช้สำหรับรถยนต์เข้าหรือออกจากที่จอดรถยนต์ถึงปากทางเข้าออกของรถยนต์

(4) “ปากทางเข้าออกของรถยนต์” หมายความว่า ส่วนของทางเข้าออกของรถยนต์ที่เชื่อมกับทางสาธารณะ

ฯลฯ

(7) “โรงแรม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

ฯลฯ

(12) “อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารที่สร้างขึ้นเพื่อใช้อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นที่ประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีความสูงจากระดับถนนตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร หรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร

ฯลฯ

ข้อ 2 ให้กำหนดประเภทของอาคารซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กั๊บลรถยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ไว้ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(2) โรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป

ฯลฯ

(7) อาคารขนาดใหญ่

(8) ห้องโถงของโรงแรม ตาม (2)

ข้อ 3 จำนวนที่จอดรถยนต์ ต้องจัดให้มีตามกำหนดดังต่อไปนี้

(1) ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร เฉพาะในเขตเทศบาลนครหลวง ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 25 ลงวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ.2514

ฯลฯ

(ก) โรงแรม

โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 10 คัน สำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 5 ห้อง เศษของ 5 ห้องให้คิดเป็น 5 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่งสำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 100 ห้องให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ห้อง ให้คิดเป็น 10 ห้อง

ฯลฯ

(ข) ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ตามข้อ 2 (8) ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ห้องโถง 10 ตารางเมตรเศษของ 10 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 10 ตารางเมตร

(ข) อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ตามจำนวนที่กำหนดของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารขนาดใหญ่นั้นรวมกัน หรือให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 120 ตารางเมตร เศษของ 120 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 120 ตารางเมตร ทั้งนี้ ให้ถือที่จอดรถยนต์จำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์

อาคารขนาดใหญ่ที่มีลักษณะเป็นตึกแถวสูงไม่เกินสี่ชั้นต้องมีที่จอดรถยนต์อยู่ภายนอกอาคาร หรืออยู่ในห้องใต้ดินของอาคารไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 1 ห้อง

(2) ในเขตเทศบาลทุกแห่งหรือในเขตท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ใช้บังคับ

(ข) โรงแรม

โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5 คัน สำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ห้อง ให้คิดเป็น 10 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่งสำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 100 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 15 ห้อง เศษของ 15 ห้อง ให้คิดเป็น 15 ห้อง

ฯลฯ

(ช) ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ตามข้อ 2 (8) ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ห้องโถง 30 ตารางเมตรเศษของ 30 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 30 ตารางเมตร

(ซ) อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ตามจำนวนที่กำหนดของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารขนาดใหญ่นั้นรวมกัน หรือให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่อาคาร 240 ตารางเมตร เศษของ 240 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 240 ตารางเมตร ทั้งนี้ ให้ถือที่จอดรถยนต์จำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์

อาคารขนาดใหญ่ที่มีลักษณะเป็นตึกแถวสูงไม่เกินสี่ชั้นต้องมีที่จอดรถยนต์อยู่ภายนอกอาคาร หรืออยู่ในห้องใต้ดินของอาคารไม่น้อยกว่า 1 คันต่อ 2 ห้อง

ฯลฯ

ข้อ 5 ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

ข้อ 6 ที่จอดรถยนต์ต้องจัดให้อยู่ภายในบริเวณของอาคารนั้น ถ้าอยู่ภายนอกอาคารต้องมีทางไปสู่อาคารนั้นไม่เกิน 200 เมตร

ข้อ 7 ที่กลับรถยนต์ต้องมีพื้นที่เพียงพอและอยู่ในที่เหมาะสมให้สามารถกลับรถยนต์เข้าสู่ทางเข้าออกของรถยนต์ได้โดยสะดวก โดยทำเครื่องหมายแสดงแนวการกลับของรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

ในกรณีที่จัดให้รถยนต์วิ่งได้ทางเดียวจากปากทางเข้าจนถึงปากทางออก จะไม่มีที่กลับรถยนต์ก็ได้

ข้อ 8 ทางเข้าออกของรถยนต์ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร ในกรณีที่จอดให้รถยนต์วิ่งได้ทางเดียว ทางเข้าและทางออกต้องกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงทางเข้าและทางออกไว้ให้ปรากฏ และปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องเป็นดังนี้

(1) แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องไม่อยู่ในที่ที่เป็นทางร่วมหรือทางแยก และต้องห่างจากจุดเริ่มต้นโค้งหรือหักมุมของขอบทางร่วมหรือขอบทางแยกสาธารณะ มีระยะไม่น้อยกว่า 20 เมตร สำหรับโรงมหรสพระยะดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่า 50 เมตร

(2) แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องไม่อยู่บนเชิงลาดสะพาน และต้องห่างจากจุดสุดเชิงลาดสะพานมีระยะไม่น้อยกว่า 50 เมตร สำหรับโรงมหรสพระยะดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่า 100 เมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2517

(ลงชื่อ) กมล วรรณประภา

(นายกมล วรรณประภา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 91 ตอนที่ 86 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ.2517)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2526)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

อาศัยอำนาจความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 8 (11) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

ฯลฯ

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการ หรือการพาณิชย์กรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬากลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพาน อาคารจอดรถ สถานีรถ ท่าจอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฼าปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

ฯลฯ

หมวด 1

การก่อสร้างอาคาร

ข้อ 4 ในการก่อสร้างอาคารอยู่อาศัยสูงเกินสองชั้น ดึกแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะหรืออาคารพิเศษ ก่อนเริ่มลงมือก่อสร้าง ผู้ดำเนินการต้องติดป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ในบริเวณที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างและสามารถเห็นได้โดยง่ายตลอดเวลาที่ก่อสร้าง โดยแสดงข้อความดังต่อไปนี้

การก่อสร้างอาคารชนิด.....
จำนวน.....เพื่อใช้เป็น.....
ใบอนุญาตเลขที่.....ลงวันที่.....
กำหนดแล้วเสร็จในวันที่.....

เจ้าของอาคาร.....
ผู้ดำเนินการ.....
ผู้ควบคุมงาน.....เลขทะเบียน ก.ว.....
ผู้ควบคุมงาน.....เลขทะเบียน ก.ส.....

ฯลฯ

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2526
(ลงชื่อ) พลเอก สิทธิ จิรโรจน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 100 ตอนที่ 196 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ.2526)

**หลักเกณฑ์การป้องกันและระงับอัคคีภัย
สำหรับอาคารที่ประกอบกิจการโรงแรม ที่มีผู้พักอาศัยเกินกว่า 15 คน**

เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ในการป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของผู้พักอาศัยในอาคารที่ประกอบกิจการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร กองบังคับการตำรวจดับเพลิง จึงกำหนดหลักเกณฑ์ถือเป็นระเบียบปฏิบัติในการพิจารณาขออนุญาตก่อสร้างต่อเติม ต่อใบอนุญาตประจำปี ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ทั่วไป

1.1 บริเวณที่ตั้งอาคารสำหรับประกอบกิจการโรงแรม ให้มีทางออกสู่ทางสาธารณะได้ไม่น้อยกว่า 2 ทาง

1.2 อาคารที่ประกอบกิจการโรงแรมที่มีความสูงเกินกว่า 3 ชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติต้องมีทางลงหนีไฟอย่างน้อยอีก 1 ทาง ลงถึงพื้นชั้นล่าง

ทางลงหนีไฟต้องอยู่ภายนอกอาคาร สร้างด้วยวัสดุทนไฟ มีความกว้างเพียงพอที่จะให้ผู้พักอาศัยใช้เป็นทางลงหนีไฟได้สะดวกและปลอดภัย มีชานพักตรงทางออกหนีไฟในแต่ละชั้นของอาคาร และมีราวบันไดกันตกโดยตลอด

1.3 ประตูทางออกสู่ทางลงหนีไฟแต่ละชั้นของอาคาร จะต้องเป็นประตูที่ทำด้วยวัสดุทนไฟ แบบเปิดผลัก ออกและปิดได้ด้วยอัตโนมัติ

1.4 ตรงประตูทางออกทางลงหนีไฟ ให้มีป้ายเขียนข้อความว่า “ทางออกหนีไฟ” และ FIRE EXIT ด้วยสีเรืองแสง ขนาดตัวอักษรสูง 18 เซนติเมตร ติดตั้งไว้ในที่ ๆ เห็นได้ชัดเจน และมีแสงสว่างส่องป้ายให้เห็นได้ในที่มืด

1.5 ให้มีเครื่องส่องสว่างอัตโนมัติ ใช้กระแสไฟตรงจากแบตเตอรี่(SECONDARY CELL) สำรองไว้สำหรับส่องป้ายทางออกหนีไฟและทางเดินภายในอาคารเมื่อเกิดไฟฟ้าดับ

1.6 ให้มีประตูกันควันทุกแห่งที่เป็นทางร่วมหรือแต่ละชั้นของอาคาร ทำด้วยวัสดุทนไฟที่โปร่งแสงชนิดปิดได้โดยอัตโนมัติ เพื่อป้องกันควัน ก๊าซพิษ ความร้อนและการติดต่อลุกลามตามคำแนะนำของนายตรวจ

ข้อ 2 การแจ้งเหตุเพลิงไหม้

2.1 ให้ติดตั้งเครื่องสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ไว้ในแต่ละชั้นของอาคาร ในที่ ๆ สามารถส่งสัญญาณให้ผู้พักอาศัยได้ยินกันทั่ว โดยมีวงจรต่อเนื่องกันไปถึงเครื่องรับสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ที่สำนักงานของโรงแรมด้วย

2.2 ให้ติดป้ายข้อความว่า “แจ้งเหตุเพลิงไหม้ โทร. 199” ไว้ที่โทรศัพท์ต่อออกภายนอกได้ทุกเครื่อง

2.3 บรรดาเครื่องสัญญาณแจ้งเหตุและเครื่องรับสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา โดยมีการตรวจสอบอยู่เป็นประจำ

ข้อ 3 อุปกรณ์การดับเพลิง

3.1 ให้ติดตั้งเครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง (ผง เอ.บี.ซี.) หรือเครื่องดับเพลิงเคมีชนิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า 10 ปอนด์ (ไม่รวมน้ำหนักภาชนะที่บรรจุ) จำนวน 1 เครื่อง ต่อพื้นที่ประกอบกิจการทุก ๆ 100 ตารางเมตร เครื่องดับเพลิงดังกล่าวให้ติดตั้งไว้ในที่สามารถนำมาใช้ได้โดยสะดวกรวดเร็วและอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี

3.2 โรงแรมที่มีสระว่ายน้ำจะต้องจัดให้มีเครื่องสูบน้ำดับเพลิงแบบหอบหาม (PORTABLE PUMP) ขนาดกลาง ซึ่งสามารถสูบน้ำได้ไม่น้อยกว่า 330 แกลลอน/นาที พร้อมทั้งอุปกรณ์ไว้ประจำไม่น้อยกว่า จำนวน 1 เครื่อง

3.3 ภายในบริเวณโรงแรมหรือระยะห่างไม่เกิน 100 เมตร ต้องจัดให้มีประปาดับเพลิงอย่างน้อยจำนวน 1 หัว มีทางน้ำออกสามารถต่อใช้กับอุปกรณ์การดับเพลิงของกองบังคับการตำรวจดับเพลิงได้

ข้อ 4 ท่อส่งความเย็นภายในอาคาร

4.1 ท่อส่งความเย็นภายในอาคารแต่ละชั้นต้องมีลิ้นกักความร้อน (FIRE SHUTTER) เพื่อมิให้ท่อส่งความเย็นเป็นทางส่งผ่านความร้อน คิว้นและก๊าซที่เป็นอันตรายต่อชีวิตไปยังชั้นอื่นของอาคารได้

4.2 วัสดุห่อหุ้มท่อส่งความเย็น ต้องเป็นวัสดุทนไฟ

ข้อ 5 ห้องครัวและห้องที่ใช้ความร้อน

5.1 ห้องครัวและห้องที่ใช้ความร้อนเพื่อการใด ๆ จะต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

5.2 ห้ามเก็บรักษาก๊าซเชื้อเพลิงภายใต้ความอัดตัน เช่น ก๊าซหุงต้ม (บิวเทน) หรือ ไฮโดรเจน เป็นต้น ไว้ภายในโรงแรมเกินความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการประกอบกิจการ สำหรับวันหนึ่ง ๆ

5.3 ห้ามเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงหรือเชื้อเพลิงใด ๆ ที่มีจุดวาบไฟต่ำ (ไวไฟ) ไว้ภายในโรงแรม นอกจากจะได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

5.4 ห้ามเก็บรักษาวัตถุระเบิด และสารเคมีที่มีอันตรายไว้ภายในโรงแรม

ข้อ 6 การป้องกันอัคคีภัย

6.1 โรงแรมจะต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยขึ้นไว้โดยเฉพาะ

ให้จัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หมุนเวียนกันไปรับการฝึกอบรมการป้องกันและระงับอัคคีภัย จากกองบังคับการตำรวจดับเพลิง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

6.2 โรงแรมจะต้องได้รับการตรวจสอบระบบความปลอดภัยที่เกี่ยวกับป้องกันและระงับอัคคีภัยอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยทำการฝึกซ้อมร่วมกับเจ้าหน้าที่ของกองบังคับการตำรวจดับเพลิง

6.3 บรรดาวัสดุ เครื่องตกแต่งภายในโรงแรมต้องใช้วัสดุที่ไม่ติดไฟได้ง่ายและไม่เกิดควันอันตรายเมื่อไฟไหม้

ข้อ 7 สำหรับอาคารที่ประกอบกิจการโรงแรมที่มีผู้พักอาศัยเกินกว่า 15 คน สูง 3 ชั้นขึ้นไป ให้ปฏิบัติเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ข้างต้น ดังต่อไปนี้

7.1 ให้มีท่อตันน้ำดับเพลิง (DRY RISER) หรือท่อส่งน้ำดับเพลิง (WET RISER) ภายในอาคารทุกชั้น ตามกฎเกณฑ์ดังนี้

7.1.1 อาคารที่สูงตั้งแต่ 15 เมตร และไม่เกิน 22 เมตร จะต้องมีท่อตันน้ำดับเพลิงหรือท่อส่งน้ำดับเพลิง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายในไม่ต่ำกว่า 7.5 เซนติเมตร

7.1.2 อาคารที่สูงตั้งแต่ 22 เมตรขึ้นไป จะต้องมีท่อส่งน้ำดับเพลิงหรือท่อตันน้ำดับเพลิงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายในไม่ต่ำกว่า 10 เซนติเมตร และให้มีปลายหัวข้อต่อดับเพลิงที่ต่อจากท่อตันน้ำดับเพลิงหรือท่อส่งน้ำดับเพลิงแล้วแต่กรณีทุกชั้นของอาคาร โดยกำหนดให้ปลายหัวข้อต่อดับเพลิงหัวหนึ่งต่อสายสูบลอยยาวไม่เกิน 40 เมตร และฉีดน้ำจากหัวสูบลอยได้ในระยะไกลไม่น้อยกว่า 9 เมตร

7.2 ให้จัดหาอุปกรณ์การดับเพลิง ที่จะใช้กับท่อต้นน้ำดับเพลิงหรือท่อส่งน้ำดับเพลิงตามข้อ 7.1 ไว้ให้เพียงพอ โดยเก็บไว้ในตู้ที่สามารถมองเห็นได้และนำมาใช้ได้โดยสะดวก

ที่ตู้เก็บอุปกรณ์การดับเพลิง ให้เขียนข้อความว่า “อุปกรณ์ดับเพลิง” ด้วยตัวหนังสือสีแดงขนาดตัวอักษรสูง 18 เซนติเมตร

7.3 ท่อต้นน้ำดับเพลิงหรือท่อส่งน้ำดับเพลิง จะต้องติดตั้งไว้ในสถานที่ที่ได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากความเสียหาย อันอาจเกิดจากเครื่องจักรกลหรืออัคคีภัย

ปลายข้อต่อดับเพลิง จะต้องติดตั้งอยู่ที่ใดที่หนึ่ง ดังนี้

7.3.1 บริเวณห้องทางลงหนีไฟ

7.3.2 บริเวณใกล้กับบันไดที่สุุดเท่าที่จะทำได้

7.4 ท่อต้นน้ำดับเพลิงหรือท่อส่งน้ำดับเพลิง ปลายหัวข้อต่ออุปกรณ์และส่วนประกอบต่าง ๆ จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กองบังคับการตำรวจดับเพลิงกำหนดหรือตรวจรับรอง

7.5 ให้โรงแรมจัดเตรียมอุปกรณ์ช่วยชีวิต สำหรับผู้ประสบภัยบนที่สูงเท่าที่จำเป็น เช่น เชือก บันไดเชือก รอกโรยตัวอัตโนมัติ ปล่องผ้าใบช่วยชีวิต ฯลฯ เท่าที่จำเป็นเก็บไว้ในตู้ซึ่งติดตั้งประจำแต่ละชั้นของอาคาร

7.6 ให้ทำแผนผังแสดงทางออกหนีไฟติดประจำไว้ทุกห้อง มีข้อความกำกับเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยให้อ่านเข้าใจว่าแต่ละห้องเป็นจุดเริ่มต้นที่จะออกไปสู่ทางหนีไฟ

7.7 ให้จัดทำแผนผังรวมของโรงแรม ขนาดมาตราส่วน 1/100 แสดงจุดที่ตั้งของบันไดตามปกติ ทางลงหนีไฟ ลิฟท์ที่ใช้เฉพาะการดับเพลิง แหล่งน้ำ หัวประปาดับเพลิง หัวข้อต่อรับน้ำดับเพลิงของท่อต้นน้ำดับเพลิง ที่ตั้งของสวิตช์ตัดตอน และอื่น ๆ ตามสมควร เพื่อประโยชน์ในการดับเพลิง โดยติดตั้งไว้ที่ห้องโถงชั้นล่าง มีแสงสว่างส่องให้สังเกตเห็นในระยะไกล

ประเทศที่สามารถเดินทางเข้าราชอาณาจักรโดยไม่รับการตรวจลงตรา

หนังสือเดินทางธรรมดา และสามารถพักนังกอยู่ได้ 30 วัน (ผ.30)

Foreigners holding ordinary passports can entry the Kingdom and
get upto 30 days staying as follows:

1	Algeria	28	Mauritania
2	Argentina	29	Mexico
3	Australia	30	Morocco
4	Austria	31	Myanmar
5	Barhian	32	Norway
6	Belgium	33	Oman
7	Brunei	34	Papua New Guinea
8	Canada	35	Portugal
9	Denmark	36	Qatar
10	Djibouti	37	Saudi Arabia
11	Egypt	38	Senegal
12	Fiji	39	Singapore
13	Finland	40	Slovania
14	France	41	South Africa
15	Germany	42	Spain
16	Greece	43	Sweden
17	Hongkong	44	SwitZerland
18	Iceland	45	The Netherlands
19	Indonesia	46	The Philippines
20	Ireland	47	Tunisia
21	Israel	48	Turkey
22	Italy	49	UK & Nort.Ireland
23	Japan	50	United Arab Emirate
24	Kenya	51	United state of America
25	Kuwait	52	Vanuatu
26	Luxembourg	53	Western Samoa
27	Malaysia	54	Yemen

ประเทศไทย - ตารางข้อผูกพันเฉพาะของประเทศไทยที่เสนอไว้ในความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

รูปแบบการให้บริการ (Mode of Supply) 1) Cross-border supply 2) Consumption abroad 3) Commercial persons 4) Presence of natural persons

สาขาหรือสาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม
1. ข้อผูกพันสำหรับทุกสาขา (HORIZONTAL COMMITMENTS)			
ทุกสาขาอยู่ในตารางนี้	<p>3) เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น Commercial presence สาขาหรือสาขาย่อยในตารางนี้ จะอนุญาตให้ได้ก็ต่อเมื่อเป็นบริษัทจำกัด ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยและซึ่งจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ด้วย คือ</p> <p>ก) สัดส่วนของหุ้นที่เป็นของคนต่างชาติในบริษัทดังกล่าวจะต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน และ</p> <p>ข) จำนวนผู้ถือหุ้นที่เป็นคนต่างชาติในบริษัทดังกล่าวจะต้องน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัทดังกล่าว</p>	<p>3) เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ไทยไม่ผูกพัน ที่จะให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติสำหรับรูปแบบการให้บริการรูปแบบดังกล่าวของประเทศสมาชิกองค์การค้าโลก</p>	

สาขาหรือสาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม
	<p>4) เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ไทยไม่ผูกพันที่จะเปิดเสรีให้บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นคนชาติของประเทศอื่นเคลื่อนย้ายเข้ามาในประเทศไทยเป็นการชั่วคราว ยกเว้นแต่บุคคลธรรมดาที่จัดอยู่ในประเภทต่อไปนี้</p> <p>ก) บุคคลธรรมดาที่เข้ามาพำนักในประเทศไทยเป็นเวลาไม่เกิน 90 วัน เพื่อเข้าร่วมการประชุมหรือติดต่อธุรกิจ หรือทำสัญญาซื้อหรือขายบริการ หรือตรวจเยี่ยมสถานประกอบการ หรือเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน</p> <p>ข) ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคลในระดับบริหาร หรือผู้จัดการของบริษัทต่างชาติที่โอนย้ายมารับตำแหน่งในประเทศไทย ถ้าหากบุคคลดังกล่าวเป็นลูกจ้างของบริษัทดังกล่าว ซึ่งอยู่นอกประเทศไทยมาแล้ว นับเป็น</p>		

สาขาหรือสาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม
	<p>เวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี ก่อนถึงวันที่บุคคลดังกล่าวยื่นขออนุญาตเข้าประเทศไทย และได้ผ่านการพิจารณาถึงความจำเป็นทางด้านการจัดการ ตามหลักเกณฑ์¹ ที่กระทรวงแรงงานฯ ระบุไว้จนเป็นที่น่าพอใจแล้ว โดยที่การเข้ามาในประเทศเป็นการชั่วคราวในกรณีดังกล่าวมีระยะเวลาจำกัดไม่เกิน 1 ปี แต่อาจขอขยายเวลาอยู่ต่อได้อีก 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี</p>		

1 / ในการพิจารณาความจำเป็นทางด้านการจัดการ จะพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ 1. ขนาดของทุนที่ชำระแล้ว 2. การจ้างงาน 3. ขนาดการลงทุนของต่างชาติ 4. การส่งเสริมการส่งออก 5. การถ่ายทอดเทคโนโลยี และ 6. ความจำเป็นพิเศษทางด้านการจัดการ

สาขาหรือสาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม
		<p>3) และ 4) เกี่ยวกับการให้ได้มาและใช้ที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินของประเทศไทย ผู้ที่มีได้มีสัญชาติไทยหรือบริษัทในประเทศที่ถือว่าเป็นบริษัทของต่างชาติ ไม่ได้รับอนุญาตให้ซื้อหรือเป็นเจ้าของที่ดินในประเทศไทย อย่างไรก็ตามบุคคลดังกล่าวอาจขอเช่าที่ดินและเป็นเจ้าของอาคารได้ คนต่างชาติยังได้รับอนุญาตให้เป็นเจ้าของอาคารชุดหรือคอนโดมิเนียมได้ส่วนหนึ่ง ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของคอนโดมิเนียม</p>	

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย